

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se
sandra.lennander@regeringskansliet.se

Yttrande
KN 2025/01465

Stockholm 2025-11-04

Genomförande av delar av det omarbetade energieffektivitetsdirektivet

Svensk Försäkring avstyrker förslagen till ändringar i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag samt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Förslagen innebär att företag med en energianvändning som överstiger 10 terajoule ska lämna upplysningar i förvaltningsberättelsen om handlingsplaner och genomförandegrad av åtgärder från energikartläggningar.

Enligt vår bedömning innebär detta en överimplementering av upplysningskraven i energieffektivitetsdirektivet. Artikel 11.2 anger visserligen att upplysningarna ska offentliggöras i årsredovisningen, men varken direktivets artiklar eller skäl anger att uppgifterna ska placeras i förvaltningsberättelsen eller omfattas av revision. Avsaknaden av sådana uttryckliga krav talar för en mer flexibel tillämpning, där upplysningarna kan offentliggöras på annat lämpligt sätt, exempelvis på företagets webbplats, i enlighet med hur direktivet har implementerats i Finland och Danmark. En sådan lösning uppfyller direktivets minimikrav och undviker en nationell utökning av regelverket.

Vi avstår från att yttra oss över remissförslagets övriga delar.

Angående upplysningskraven i förvaltningsberättelsen

Placering av upplysningar om handlingsplaner och genomförandegrad av åtgärder från energikartläggningar i förvaltningsberättelsen avviker från den systematik som följer av årsredovisningslagen och god redovisningssed. Förvaltningsberättelsen ska enligt 6 kap. årsredovisningslagen ge en rättvisande översikt av verksamhet, ställning och resultat, med fokus på väsentliga förhållanden av ekonomisk betydelse. Upplysningskrav i årsredovisningslagstiftningen baseras normalt på företagets storlek och ekonomisk relevans – inte på tekniska mått såsom energianvändning.

Vi anser vidare att det blir en tveksam ordning att Energimyndigheten indirekt ska påverka innehållet i förvaltningsberättelsen, i och med att det delegeras till myndigheten att meddela föreskrifter om detaljerna i upplysningen. Frågor om redovisningsreglering ska hanteras inom ramen för årsredovisningslagstiftningen

och dess normgivande organ, inte av sektorsmyndigheter med helt andra uppdrag. Detta tillvägagångssätt avviker tydligt från den etablerade ordningen för hur regler om årsredovisning utvecklas och implementeras, där ändringar i svenska regelverket normalt sett följer av förändringar i EU:s redovisningsdirektiv (2013/34/EU) tillsammans med tillhörande detaljreglering. För att säkerställa en förutsebar och rättssäker normgivningsprocess bör avvikelserna från denna ordning uppmärksammas och undvikas framöver.

Placering i förvaltningsberättelsen innebär vidare, som en konsekvens, att uppgifterna omfattas av revision - trots att direktivet inte ställer något krav på revision. Revisorn skulle enligt förslaget behöva uttala sig om uppgifternas existens och därmed fastställa om företaget passerar tröskelvärde för energianvändning. Detta revisionsmoment uppstår enbart som en följd av den svenska implementeringen, vilket förstärker bedömningen att förslaget innebär överimplementering.

För närvarande pågår en översyn av hållbarhetsrapporteringen enligt CSRD och ESRS inom ramen för EU:s förenklingsagenda, där det första s.k. omnibuspaketet bland annat omfattar förenklningar av dessa regelverk för att minska företagens administrativa börda och stärka konkurrenskraften. Mot denna bakgrund är det särskilt anmärkningsvärt att införa ytterligare hållbarhetsrelaterade upplysningskrav i förvaltningsberättelsen genom nationell lagstiftning på ett helt annat sakområde, energieffektivisering.

Avslutningsvis vill vi belysa den fråga som rör möjligheten för företag som omfattas av skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport enligt CSRD att integrera handlingsplanen i sin klimatomställningsplan. Även om promemorian anger att detta ska vara möjligt, bedömer vi att det finns betydande osäkerheter. Hållbarhetsrapporten upprättas som regel på koncernnivå, medan de föreslagna upplysningarna enligt energieffektivitetsregleringen ska lämnas på företagsnivå (juridisk person). Därtill måste hållbarhetsrapporten följa de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering (ESRS) och omfattas av revisorsgranskning, vilket förutsätter att Energimyndighetens föreskrifter är förenliga med ESRS. Mot denna bakgrund är det oklart om klimatomställningsplanen i hållbarhetsrapporten faktiskt kan användas för att uppfylla det nya upplysningskravet.



Svensk Försäkring

Magnus Vesterlund



Karin Chenon